

**பாருங்கள், எந்த மார்க்கமாயிருந்திருந்தாலும்
கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, அவர்கள்
உண்மையாகவே தேவனுக்கு பயந்திருந்தால்,
அப்பொழுது தேவன் அவர்களை இந்த
ஒளியன்டைக்குக் கொண்டுவர
கடமைப்பட்டிருக்கிறார்**

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: யூதருடைய ராஜாவானவர் எங்கே?, 58-12-21

66. இப்பொழுது இப்பொழுது நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிற இந்த வான சாஸ்திரிகள்..... அழைக்கப்பட்டனர்..... அவர்கள் உண்மையாகவே அறிஞர்கள், நட்சத்திரங்களையே உற்று நோக்கி கவனிக்கிற வான ஆராய்ச்சியாளர்கள். அவர்கள் அப்பொழுது “ஞானவான்கள்” என்றே அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் இன்றைக்கு இன்னமும் அப்படிப்பட்டவர்களாகவே இருந்துவருகிறார்கள். நான் அவர்களோடு அநேக முறை பேசியிருக்கிறேன். அவர்கள் எப்பொழுதுமே மூவராய் செல்கிறார்கள், ஏனென்றால் மூன்று ஒப்புதல் அளிப்பதாய் இருக்கிறது. மேலும் மூன்று என்பது ஓர் உறுதி செய்தலாயிருக்கிறது. அண்மையில் நான் அவர்களை இந்தியாவில் வீதியில் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டேன், ஒருவிதமாக கால்களை மடக்கி சுருட்டிக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தனர். முதலில் இருந்த இந்த வான

சாஸ்திரிகளைப் போன்றே உடை
உடுத்தியிருந்தனர். அவர்கள் தங்களை
வேறுவிதமாக மாற்றிக்கொள்வதில்லை.

67. அவர்கள் ஒரே மெய்த் தேவனையே ஆராதிக்கிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆபிரகாமிற்கு மற்றொரு மனைவியின் மூலமாகப் பிறந்த பிள்ளைகள். ஒரே மெய்தேவன் உண்டு என்றே அவர்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள். நான் எத்தனையோ முறைகள் முகமதிய மதக்குருக்கள், “ஒரே மெய்யான ஜீவிக்கிற தேவன் உண்டு என்றும், முகமதுவே அவருடையத் தீர்க்கதரிசி” என்றும் வலியுறுத்திக் கூறித் தம்பட்டம் அடிப்பது போன்று கூச்சலிடுவதையும் நான் கண்டிருக்கிறேன்.

68. நாமோ, “ஒரே மெய்யான ஜீவிக்கிற தேவன் உண்டு என்றும், இயேசுவே அவருடைய குமாரன்” என்றும் கூறுகிறோம்.

அவர்களோ “தேவனுக்கு ஒரு குமாரன் இருக்கிறார் என்பதை நம்ப இயலாது” என்கிறார்கள்.

69. இந்தியாவில் ஒரே நேரத்தில் ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சம் பேர் அவருடையப் பிரசன்னத்தின்

காரணமாகவும், அவர் செய்த அற்புதத்தினாலும் கிறிஸ்துவண்டை வருவதைக் காணும் சிலாக்கியம் பெற்றேன்.

70. இப்பொழுது இந்தியர்கள், நாம் வான சாஸ்திரிகள் என்று அழைக்கும் முதலில் இருந்த இவர்கள் வேதாகமத்தில் மேதிய பெர்சியர்களாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டனர். நீங்கள் அதை தானியேல் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் கண்டறியலாம். அந்தக் காரணத்தினால்தான் அந்த மிஷனெரி, “முகமதியனை அவனுடைய நம்பிக்கையிலிருந்து கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றுவது மிகவும் கடினமானதாயிருக்கிறது, ஏனென்றால் அவர்கள் மேதிய பெர்சியர்களிலிருந்து வந்தவர்கள் என்றும், அவர்களுடையப் பிரமாணங்கள் திருத்தப்படுகிறதோ அல்லது மீறப்படுகிறதோ இல்லை” என்றும் கூறினார். வேதத்தை வாசிக்கிற உங்களில் அநேகருக்கு அது தெரியும், மேதிய பெர்சியர்கள், அவர்கள் தங்களுடையப் பிரமாணங்களைத் திருத்துகிறதில்லை. ஒரு காரியம், ஒரு அறிவிப்புச் செய்தி கூறப்பட்டபோது, அது நித்தியமாக நீடித்தது. ஆகையால் ஒரு முகமதியன் தன்னுடையத் தடையை மீறி கிறிஸ்தவ மார்க்கத்திற்குச் செல்லும் போது, எல்லாமே அவனுக்கு மரித்ததாகி விடுகிறது, ஏனென்றால்

அவன் அவர்களுடைய சட்டத் திட்டங்களை உடைத்தெறிந்துவிடுகிறான்.

71. இந்த மனுஷரோ, அவர்கள் ஒரே மெய்யான தேவன் பேரில் காத்திருந்தனர். அவர்கள் அவரை ஒரு புனிதமான அக்கினியின் வெளிச்சத்தில் ஆராதிக்கின்றனர். அவர்கள் இந்த அக்கினியைச் சுற்றி உண்டாக்கிவிட்டு, ஆண்டவர் பேரில் காத்திருப்பார்கள். அவர்களில் அநேகர் இன்றைக்கு நாம் வைத்துள்ளதுபோல வான ஆராய்ச்சிக் கூடங்களை வைத்திருந்தனர். எனவே அவர்கள் மலைகளில் உயரமான இடத்தில் இருந்த அந்த ஸ்தலங்களுக்குச் சென்றுவிடுவார்கள். அவர்கள் அங்கிருந்து நட்சத்திரங்களின் ஒவ்வொரு அசைவையும் கவனிப்பார்கள். அவர்கள், “தேவன் பூமியின் மேல் எந்தக் காரியத்தையாவது செய்வதற்கு முன்னர், அவர் அதை முதலில் வானத்தில் காண்பிக்கிறார்” என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கூறுவது சரியே.

72. தேவன் எப்பொழுதுமே முதலில் அதை வானத்துக்குரிய அடையாளங்களின் மூலமே காண்பிக்கிறார். அவர் எப்போதும் எந்தக் காரியத்தையுமே செய்யத் தொடங்கினபோது,

அதை முதலில் வானத்திற்குரிய ஓர்
அடையாளத்தினால் காண்பிக்காமல்
செய்ததுண்டா? அதைக் குறித்து சிந்தித்துப்
பாருங்கள், ஒவ்வொரு காலத்திலுமே அதை
நீங்கள் அறிய விரும்பினால், தேவன் பூமியின்
மேல் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யும் முன்னர்,
அவர் அதை முதலில் எப்பொழுதுமே
வானத்திலே அடையாளங்களாகக் காண்பிக்கிறார்.
ஒவ்வொரு காலத்திலும், ஒவ்வொரு நேரத்திலும்
இயற்கைக்கு மேம்பட்டதிலிருந்து வந்து
இயற்கையானதற்குள்ளாக விழுந்து
வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

73. ஆகையால் இந்த நேரமும்
வித்தியாசமானதாய் இருக்கவில்லை. எனவே அந்த
வான சாஸ்திரிகள் காணக் கூடியதாயிருந்த அந்த
வானொளிக் கோளங்களை, நட்சத்திரங்களை,
சந்திரனை மற்றும் அவர்களுடையக் கண்களினால்
காணக்கூடிய ஒவ்வொரு காரியத்தையும்
கவனித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள்
ஒவ்வொன்றின் நிலையையும், ஒவ்வொரு
நட்சத்திரமும் எங்கே உறுதியாக நிலைத்திருக்கும்
என்பதையும் அறிந்திருந்தனர். நாம்
வேதவாக்கியங்களை அறிந்திருப்பதுபோல
அவர்கள் வானசாஸ்திர நாள்காட்டியை நன்கு

அறிந்திருந்தனர். ஒரு சிறு காரியம் அதனுடைய ஸ்தானத்திலிருந்து நிலைமாறினாலும் அவர்கள் அதை அறிந்திருந்தனர், ஏனென்றால் அது ஓர் அடையாளமாய் இருக்கிறது. எனவே அவர்கள் அந்த அடையாளங்களை மிகவும் கவனமாக இரவின் ஒவ்வொரு மணி நேரத்திலும் கவனித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அதையே கவனித்திருந்தனர். அப்பொழுது விசித்திரமான ஒன்று ஆகாயத்தில் தோன்றி அவர்கள் எல்லோரையுமே தொல்லைப்படுத்தப் போவதாயிருந்தது என்பதில் வியப்பொன்றுமில்லையே! எனவே அந்த வருகையாளர் அவர்களை சற்று அசைத்ததில் வியப்பொன்றுமில்லையே! காரணமென்னவெனில் அவர்கள் அந்த நட்சத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றைக் குறித்தும் அறிந்திருந்தனர். மேலும் அவர்கள் விஞ்ஞானப்பூர்வமாக அவைகள் ஒவ்வொன்றினுடைய அசைவையும் ஆய்ந்து அறிந்திருந்தனர்.

74. எனவே அவர்கள் எப்பொழுதும் இந்த அக்கினியைச் சுற்றி ஒன்று கூடுவர். அவர்கள் அந்த நெருப்பைப் புனிதமான எண்ணெயின் மூலம் பற்ற வைத்து, அதை எரிய வைப்பர். அங்கிருந்து அவர்கள் கவனித்துப் பார்ப்பார்கள்,

ஏனென்றால், “தேவன் பட்சிக்கிற அக்கினியாயிருந்தார்” என்று அவர்கள் விசுவாசித்தனர். அவர் பட்சிக்கிற அக்கினியாகவே இருக்கிறார்.

75. நீங்கள் பாருங்கள், அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 10ம் அதிகாரத்தில் 35-வது வசனத்தில், “தேவன் பட்சபாதமுள்ளவரல்ல என்றும், எந்த ஜனத்திலாயினும் அவருக்குப் பயந்திருந்து நீதியைச் செய்கிறவன் எவனோ அவனே அவருக்கு உகந்தவன்” என்றும் வேதவசனம் கூறுகிறது. அது நீங்கள் மெத்தோடிஸ்டுகளாய், பாப்டிஸ்டுகளாய், பிரஸ்பிடேரியன், லூத்தரன் அல்லது கத்தோலிக்கர் அல்லது நீங்கள் யாராய் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். நீங்கள் உங்களுடைய இருதயத்தில் உத்தமமாயிருந்தால், தேவன் உங்களை அவருடைய இரக்கத்தின் தெய்வீக வெளிச்சத்திற்குள்ளாகக் கொண்டுவர உங்களுக்கு ஒரு தருணத்தை அளிப்பார். அவர் தேவனாயிருக்கிறார். அவர் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தின் மூலமாய் கடமைப்பட்டிருக்கிறார். அதன்பின்னரோ நீங்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பது உங்களைப்

பொறுத்ததாயுள்ளது. அதன்பின்னர் உங்களால்
நியாயத்தீர்ப்பில் நிற்க முடியும். ஆனால்
அதுவரைக்கும் நீங்கள் பொறுப்புள்ளவர்கள்
அல்ல, எனவே நீங்கள் அறிந்துள்ள
எல்லாவற்றிலும் நீங்கள் நடந்து
கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

76. ஆகையால் இந்த வான சாஸ்திரிகள்
இந்தப் புனிதமான ஆலயத்தின் அக்கினியை
ஆராதித்து, அது எரியும்போது, அதனுடைய
புனிதமான அக்கினி ஜீவாலைகளை உற்று நோக்கி,
அது பட்சிக்கும் அக்கினியாயிருந்த தேவனின்
ஆவியின் ஏவுதலாயிருக்குமா என்று வியப்புற்று,
அதன் பின்னர் மேலே ஏறிச் செல்வர்.
அவருடையப் பிரசன்னத்தில் பூமி
அழிந்துபோகும். அவன் அதற்குள்ளாக நோக்கிப்
பார்க்கும்போது, அப்பொழுதே அவன்
தன்னுடைய ஆவியின் ஏவுதலைப்
பெற்றுக்கொள்வான். அதன்பின்னர் அவன் அந்தக்
கோபுரத்திற்குள்ளாக மேலே ஏறிச்சென்று எந்த
நட்சத்திரமாவது நகர்ந்துள்ளதா என்று
பார்க்கும்படிக்கு சுற்றும் முற்றும் நோக்கிப்
பார்ப்பான். அவ்வாறு அவர்கள் இதை வருடா
வருடம், நாளுக்கு நாள், மணிக்கு மணி,
ஆயிராமாயிரம் ஆண்டுகாலமாக செய்து வந்தனர்.

அவர்கள் நட்சத்திரங்களை, கோளங்களை
கவனித்து வந்தனர். அப்பொழுது அவர்கள் தோல்
சுருள்களைக் கொண்டு வந்து, அவைகளை
வாசித்துப் பார்ப்பார்கள்.

77. அதுவோ இதன் பேரிலான குறிப்பிட்ட இரவாய் இருந்திருக்க வேண்டும். அதாவது அவர்கள் சாம்ராஜ்ஜியத்தின் வீழ்ச்சியைக் குறித்தும், இராஜ்ஜியங்கள் பலவீனமடைந்து வீழ்ச்சியுறுவதையுங் குறித்தும், எப்படியாய் உலகமானது அந்த ஸ்தலங்களில் உயர்ந்திருந்தும் மீண்டும் இடிந்த விழுந்துபோயின என்பதைக் குறித்தும் ஆராய்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

அப்பொழுது அங்கே ஒரு தோல் சுருள் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தது. அது தானியேலின் புத்தகமாய் இருந்திருக்க வேண்டும். அவர்களோ அங்கே ஏதோ ஒரு காரியத்தை, அதாவது தானியேல், “ஒரு கல் கைகளால் பெயர்க்கப்படாமல் மலையிலிருந்து பெயர்ந்து உருண்டு வரும்” என்று கூறியிருந்ததை ஆராய்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

78. அப்பொழுது அவர்கள் இதன் பேரில் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில், அந்தப் புனித அக்கினி எரிந்து கொண்டிருக்கையில், இது தோன்றியிருக்க வேண்டும். அதாவது அப்பொழுது அந்த நட்சத்திரங்களுக்கு மத்தியில் விசித்திரமான ஒன்று இருந்ததை அவர்கள் கவனிக்க நேர்ந்தது, அது அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க முடியாததாயிருந்த

ஒரு காரியமாயிருந்தது. அதைக் குறித்து அவர்களுடைய தோல் சுருள்கள் ஒன்றுமே கூறியிருக்கவில்லை. அவர்களுடைய எழுத்து ஆவணங்களும் அதைக் குறித்து ஒன்றுமே கூறியிருக்கவில்லை, ஆனால் அங்கே அது இருந்ததே! எனவே அவர்களால் அதை மறுதலிக்க முடியாமற்போயிற்று. அவர்கள் வானொளிக் கோளங்களைக் கவனித்து வந்தனர். எனவே அவர்கள் இயற்கைக்கு மேம்பட்ட ஏதோ ஒன்று நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை அறிந்து கொண்டனர்.

79. ஓ, அவர் மிகவும் நல்லவராயிருக்கிறாரே! அவர் ஜீவனுக்கென்று நியமித்திருக்கிற ஒவ்வொரு நபரின் கவனத்தையும் தெரிந்து கொள்வார், அவர்களோ தங்களுடைய சொந்த வழிகளில் ஆராதித்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர் தேவனாயிருக்கிறார், அவர் மானிடரின் இருதயங்களை அறிந்திருக்கிறார். அவர் அவர்களை ஒரு ஸ்தலத்திற்கு கொண்டு வருகிறாரே! “ஆழம் ஆழத்தை நோக்கிக் கூப்பிடும்போது,” அந்த அழைப்பிற்கு பதிலளிக்க ஓர் ஆழம் இருக்கதான் வேண்டும். ஒரு மனிதன் ஏதோ ஒன்றிற்காகத் தாகமாயிருந்துகொண்டிருந்ததால், அந்தத் தாகத்தைத் தணிக்க, அங்கே அதற்குப் பதிலளிக்க

ஏதோ ஒன்று உள்ளது என்பதையே அது காண்பிக்கிறது.

80. நான் அடிக்கடி கூறியிருப்பதுபோன்றே, மீனுடைய முதுகில் ஒரு துடுப்பு இருப்பதற்கு முன்பே, அது நீந்துவதற்கு முதலில் தண்ணீர் இருந்தது, இல்லையென்றால் அதற்கு நீந்த ஒரு துடுப்பே இருந்திருக்காது. பூமியிலே ஒரு மரம் வளருவதற்கு முன்பே, பூமியானது முதலில் இருந்திருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் மரமே இருந்திருக்காது.

81. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் அதை ஆராய்ந்து படித்துக்கொண்டிருக்கையில், செய்தித்தாளில் ஒரு துண்டில் நான் அதைக் கவனித்தேன். அதாவது அதில் ஒரு சிறு பையன் பள்ளிக்கூடத்தில் பென்சில்களின் ரப்பர் அழிப்பான்களை (Erasers) சாப்பிடுகிறான் என்றிருந்தது. அப்பொழுது ஒருநாள் அவன் தன்னுடைய இருசக்கர மிதிவண்டியினுடைய ரப்பராலான கால் மிதியடியை பின்னால் உள்ள தாழ்வாரத்தில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பதை அவனுடைய தாயார் கண்டறிந்தாள். அப்பொழுது அவளோ இந்தச் சிறு பையனோடு உள்ள காரியம்தான் என்ன என்றே வியப்புற்றுப் போனாள். எனவே அவள் அவனைப் பரிசோதனைக்காக மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு சென்றாள். அவளுடைய சிறு பையனை பரிசோதித்துக் கொண்டிருக்கையில், மருத்துவரோ அவனுக்கு கந்தகம் தேவைப்பட்டதைக் கண்டறிந்தார். கந்தகமோ ரப்பரில் உள்ளது. ஆகையால் அவனுடைய சரீர அமைப்பில் கந்தகத்திற்கான ஏக்க உணர்வு உண்டாயிருப்பதற்கு முன்னமே, அந்த ஏக்க உணர்விற்குப் பதிலளிக்க ஒரு கந்தகம் இருக்க வேண்டியதாயிருந்தது.

இல்லையென்றால் அவனுக்கு அந்த ஏக்க உணர்வே ஒருபோதும் இருந்திருக்காது.

82. சிருஷ்டிப்பு என்ற ஒன்று இருப்பதற்கு முன்பு, அந்தச் சிருஷ்டிப்பை உண்டாக்க ஒரு சிருஷ்டிகர் இருக்க வேண்டும்.

83. இன்றைக்கு இங்கு உள்ள புருஷனோ அல்லது ஸ்திரீயோ, பையனோ அல்லது பெண்ணோ ஜீவனை வாஞ்சிக்காமல் இருந்தால் என்னவாகும்? இன்றைக்கு என்றென்றுமாய் ஜீவிக்கும்படி ஜீவனை விரும்பாமலிருக்கும் மானிடனை எனக்குக் கூறுங்கள். அப்பொழுது ஒரு பித்து பிடித்த நபரே அதை வாஞ்சிக்காமலிருக்கிறான் என்பதை நான் உங்களுக்குக் காண்பிப்பேன், ஏனென்றால் ஜீவனைப் பார்க்கிலும் மகத்தானது ஒன்றுமேயில்லையே.

84. நீங்கள் உலகத்தையும், அதனுடைய எல்லாப் பொருட்களையும் சொந்தமாகக் கொண்டிருந்தால், அப்பொழுது நீங்கள் இன்றைக்கு என்னக் கொடுப்பீர்கள்? நீங்கள் என்றென்றுமாய் ஜீவிக்க அதனைப் பெருமையோடு அளித்துவிட்டு ஒரு பரம ஏழையாகவே இருப்பீர்கள். ஜீவனாயிற்றே! வயோதிக ஜனங்களாகிய உங்களில்

எத்தனைபேர் நீங்கள் மீண்டும் வாலிப மனிதனாக அல்லது வாலிப ஸ்திரீயாக மாற உங்களுக்குச் சொந்தமான எல்லாவற்றையுங் கொடுப்பீர்கள்? [சகோதரன் பிரான்ஹாம் பிரசங்க பீடத்தை மூன்று முறைகள் தட்டுகிறார் - ஆசி.] ஒவ்வொரு மனிதனும் அதற்காகவே தேடுகிறான். ஏன்? அது எங்கோ உள்ளது இல்லையென்றால் நீங்கள் அதற்காக ஒருபோதும் ஏங்கவே மாட்டீர்கள்.

நீங்கள் சுகவீனமாயிருந்தால், சுகவீனமான ஜனங்களாகிய நீங்கள் இன்றைக்கு இங்கே ஏன் இருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் எதற்காகத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? ஜெபத்திற்காக உங்களை வரும்படிச் செய்கிறது எது? காரணம் உங்களுக்குள்ளாக ஏதோ ஒன்று உள்ளதே! நீங்கள் எந்தச் சபையைச் சார்ந்திருந்தாலும், நீங்கள் என்ன பெயரிடப்பட்டிருந்தாலும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, அதற்கு இதனோடு எந்த சம்மந்தமும் கிடையாது. நீங்கள் ஒரு மானிட வார்க்கமாயிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டிப்பாயிருக்கிறீர்கள். உங்களுக்குள்ளாக இருக்கிற ஏதோ ஒன்று உங்களை எங்கோ இழுக்கிறதாயுள்ளது. உங்களுடைய இருதயத்தில் ஓர் இழுப்பு நிச்சயமாக இருக்கின்றவரையில்,

மருத்துவர் ஒருக்கால் உங்களைக் கைவிட்டப் பிறகும் இன்னமும் நம்பிக்கை உண்டாகும். தேவனுடைய சுகமளிக்கும் வல்லமையான அவருடைய ஐஸ்வரியமான ஓர் ஊற்று எங்கோ திறந்திருக்கத்தான் வேண்டும், இல்லையென்றால் உங்களுக்கு அதற்கான ஏக்கமே ஒருபோதும் இருக்காது. எனவே அது எங்கோ இருந்தாகத்தான் வேண்டுமே!

85. நீங்கள் அந்த இயேசுவைக் காண வாஞ்சித்தால், யேசோவாவைக் காணும்படியாக ஏதோ ஒன்று உங்களை வாஞ்சை கொள்ளச் செய்யுமேயானால், அப்பொழுது அவர் எங்கோ இருக்கிறார் இல்லையென்றால் நீங்கள் அதனை ஒருபோதும் வாஞ்சிக்கவே மாட்டீர்கள். தேவன் வான சாஸ்திரிகளுக்கு அல்லது எவருக்குமே நல்லவராக இருப்பதுபோல உங்களுக்கும் அவ்வளவு நல்லவராகவே இருக்கிறார். நீங்கள் அவருக்காக வாஞ்சித்தால், “நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் பருகித் திருப்தியான பங்கினையடையும்படிக்கு அந்த ஊற்றண்டைக்குக் கொண்டு வரப்படுவார்கள்”.

86. ஜனங்கள் இங்கே ஒருக்கால் மரிக்கலாம். நீங்கள் மரிக்க வேண்டியதில்லை, உங்களுக்காக ஏதோ ஒன்று விடப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் உணருகிறீர்கள். அந்தக் காரணத்தினால்தான் நீங்கள் இங்கே இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் நரம்புத் தளர்வுற்று உங்கள் சிந்தையை சரிசெய்து ஒருமுகப்படுத்த முடியாமலிருக்கலாம், ஆனால் உங்களுக்குள் இருக்கிற ஏதோ ஒன்று, “என்னை மீண்டும் சீர்படுத்தி சரியான நிலைக்கு கொண்டுவரக் கூடிய ஏதோ ஒன்று உண்டு” என்று உங்களிடத்தில் கூறிக்கொண்டிருக்கிறது. அவமானத்தோடு வீதியில் நடந்துகொண்டுள்ள விபச்சாரிகளாயிருக்கலாம்; தங்களுடையக் கணவன்மார்களுக்கு அநீதியாய் வாழ்ந்துள்ள பெண்களாயிருக்கலாம்; தங்களுடைய விவாக உறுதிமொழியை முறித்துப்போட்டிருக்கலாம்; குடிப்பழக்கத்தில் மூழ்கி பாவப்பட்டியலில் உள்ள ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்துள்ள மனுஷராயிருக்கலாம்; ஆனாலும் எங்கோ ஓர் ஊற்று உண்டு என்று ஏதோ ஒன்று உங்களிடம் சொல்லுகிறது.

87. நீங்கள் கத்தோலிக்கராயிருக்கலாம், நீங்கள் யூதராயிருக்கலாம், நீங்கள் என்னவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள்

தேவனுடைய சாயலில் உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு மானிடனாய் இருக்கிறீர்கள். எனவே அவர் உங்களை இழுத்துக் கொண்டும், உங்களை அழைத்துக் கொண்டுமிருக்கிறார். அந்த வான சாஸ்திரிகள் வழிநடத்தப்பட்டது போலவே நீங்கள் வழி நடத்தப்படுகின்றீர்கள்.

88. அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து விட்டு அப்பால் நோக்கிப்பார்த்து, அந்த வெளிச்சத்தைக் கண்டபோது, அது என்னவாயிருந்தது என்பதை அவர்களால் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதைக் குறித்து நாம் சிந்தித்துப் பார்ப்போமாக, அவர்கள்..... அதற்கு அடுத்த நாள் உறங்கச் சென்று கீழே படுத்துக்கொண்டனர். அப்பொழுது அவர்கள் தொல்லைக்குள்ளாக்கப்பட்டு, அதை தொடர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவனாகிய பில்தாது என்பவன் ஒரு சொப்பனம் கண்டிருக்க வேண்டும். அவன் ஒரு சொப்பனம் கண்டிருந்தான் என்றே நாம் கூறலாம். அவன், “ஒரு நாட்சத்திரம் யாக்கோபிலிருந்து உதிக்கும். எங்கோ இராஜாவாக யூதர்களுக்கு மத்தியிலே ஒரு குழந்தை பிறக்க வேண்டியதாயுள்ளது. நீங்கள் காண்கிற அந்த ஒளியே இப்பொழுது உங்களை உலகத்தில் வந்து ஒளியைத் தேடுகிற எந்த

மனுஷனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற அந்தப் பரிபூரண ஒளியண்டை உங்களைக் கொண்டுச் செல்லும்” என்று தீர்க்கதரிசனமாய் உரைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதைக் குறித்து சொப்பனங்கண்டான்.

89. பாருங்கள், எந்த மார்க்கமாயிருந்திருந்தாலும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, அவர்கள் உண்மையாகவே தேவனுக்கு பயந்திருந்தால், அப்பொழுது தேவன் அவர்களை இந்த ஒளியண்டைக்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறார். அவர் அவர்களை அவர்களுடைய சொந்த வழியிலேயேக் கொண்டு வருகிறார்.

90. சில சமயத்தில் அவர் அவர்களைத் துன்பங்களின் மூலமாகக் கொண்டு வருகிறார். சில நேரத்தில் அவர் அவர்களை..... கொண்டு வருகிறார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள், இந்தக் கடைசி நாட்களில் அவர்கள் துன்பங்களின் மூலமாக வருவார்கள் என்று அவர் தீர்க்கதரிசனமாயுரைத்துள்ளார். அவர் கலியாண விருந்தினை ஆயத்தம் செய்தார். அப்பொழுதோ எவருமே - யாருமே வரவில்லை. எனவே அப்பொழுது அவர், “நீ பட்டணத்தின் தெருக்களிலும் வீதிகளிலும் சீக்கிரமாய் போய், ஊனரையும், சப்பாணிகளையும், குருடரையும், துன்பப்படுவோரையும் என்னுடைய மேஜைகள் நிரம்பும்படியாகக் கூட்டிக் கொண்டுவருவார்கள்” என்றார்.

91. இந்தக் கடைசி நாளில் அவர் ஆவியில் அசைவாடி அவர்களை ஒன்றுசேர்த்துக் கொண்டு வரும்படிக்கு அவர்களை ஒவ்வொரு வாழ்க்கை முறையிலிருந்தும், வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு மூலையிலிருந்தும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். எல்லா ஸ்தாபனங்களும், ஜீவனுக்காக வாஞ்சிக்கிற யாவருக்குமே அவருடைய மகிமையின் சரீரத்தினுடைய அவருடையப் பிரசன்னத்தில்

நடக்கவும், அதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் ஓர் உரிமை உண்டு; ஏனென்றால் அவர் ஜீவனுள்ள தேவனுடையக் குமாரனாய் இருக்கிறார், அவர் எப்பொழுதும் பிரகாசித்ததுபோன்றே இப்பொழுதும் நம் மத்தியில் இன்னமும் விடிவெள்ளி நட்சத்திரமாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

92. அதே ஒளியே பவுலை தமஸ்குவிற்கு செல்லும் அவனுடைய வழியிலே இருக்கையில் அவனை அடித்து வீழ்த்தியது. அவன் தன்னுடைய இருதயத்தில் உத்தமமாயிருந்து அதிகமாய் சத்தமிட்டுக் கொண்டும், ஆரவாரமிட்டுக்கொண்டும், மிக அதிக இரைச்சலை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு கூட்ட ஜனங்களைத் துன்புறுத்த முயற்சித்தான். அவன் அவர்களை அடித்து வீழ்த்தவே புறப்பட்டுச் சென்றான். மேலும் அவன் செய்துகொண்டிருந்தது சரியென்றே அவன் எண்ணியிருந்தான். அப்பொழுது அவனுடைய வழியில் அங்கே அக்கினி ஸ்தம்பமானது நின்று அவனைத் தரையிலே விழத்தள்ளிற்று. பின்னர், “சவுலே, நீ ஏன் என்னைத் துன்பப்படுத்துகிறாய்?” என்று கூக்குரலிட்டார்.

அதற்கு அவனோ, “ஆண்டவரே, நீர் யார்?” என்று கேட்டான்.

அப்பொழுது அவன் வைராக்கியங்கொண்டிருந்த யேகோவாவோ, “நான்தான் இயேசு” என்றார்.

93. அவன் யேகோவாவைக் குறித்து வைராக்கியமாயிருந்தான். ஆனால் இயேசுவைக் குறித்தோ ஒன்றுமே அறியாமல், “அவர் ஒரு - ஒரு குற்றவாளியாயிருந்தார்” என்று மட்டுமே அறிந்திருந்தான். ஆனால் தேவன் அவனை அனுப்பினார். உலகம் எப்போதும் கண்டிருந்ததிலேயே மகத்தான மிஷினெரியாக அவன் மாறினான். ஏன்? அவன் உத்தமமாயிருந்தான்; அவன் விசுவாசித்தான். எனவே தேவன் அவனை ஒளியினால் வழிநடத்தினார்.

94. இன்றைக்கு அவருடைய புகைப்படத்தையுங்கூட காணும்படியான கிறிஸ்தவர்களாக நம்மை உணர்வுள்ளவர்களாக்கியுள்ளதைக் குறித்து நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? நானோ இப்பொழுது நூறு சதவீதம் முதன்மையான அந்த ஒன்றையே உடையவனாயிருக்கிறேன். ஆனால் நம்முடையப்

பாவங்களிலிருந்து கழுவப்பட, அவருடைய குமாரனின் நீதியில் சுத்தமாக்கப்பட, கர்த்தராகிய இயேசுவின் குமாரரும், குமாரத்திகளுமாக, நம்மை மாற்றுகிற தேவனுடைய ஆவியினால் புதிதாய் பிறக்கும்படி அந்த யேகோவா தேவன் அவருடைய குமாரனின் இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னர் நம்மை வழிநடத்த, நம்மைத் தேற்ற, அந்த ஊற்றண்டைக்கு நம்மைக் கொண்டுவரும்படிக்கு அவருடைய ஒளியை அனுப்பியிருக்கிறார்.

95. நாம் நம்முடைய சிந்தையிலிருந்து மாற்றப்பட்டிருப்பதே, நம்முடைய மனப்பான்மையிலிருந்து மாற்றப்பட்டிருப்பதே, உட்புறத்தில் சம்பவித்த ஏதோ ஒரு காரியத்தினால் மாற்றப்பட்டிருப்பதே பிறப்பு என்று பொருள்படுகிறது.

இந்த உலகத்தில் உங்களை மாற்றக் கூடிய மார்க்கம் ஒன்றுமே இல்லை, உங்களை மாற்றப் போதுமானத் தண்ணீரும் இல்லை, உங்களை மாற்றப் போதுமான சடங்கு முறைகளோ அல்லது பிரசங்கங்களோ கிடையாது.

தேவனுடையக் குமாரனாகிய இயேசுவின் இரத்தமே அதைச் செய்கிறது.

சிவிங்கி தன் புள்ளிகளை நக்கி
தன்னைவிட்டு மாற்றிக்கொள்ள முடியாததுபோல,
நீங்கள் சபையில் சேர்ந்துகொள்வதன் மூலம்
உங்களை ஒருபோதும் சுத்தமாக்கிக்கொள்ள
முடியாது.

அது அதிகமாக நக்குவதனால் அந்தப்
புள்ளிகள் இன்னமும் பளிச்சென்று காணப்படும்.

அது அவைகளை வெளிக்காட்ட மாத்திரமே
செய்கிறது.

எனவே சபைகளில் சேர்ந்துகொள்வதனால்,
உங்களுடைய சொந்தத் தகுதிகளின் பேரில்
செயல்பட முயற்சித்தல் - போன்றவைகளினால்
நீங்கள் உங்களுடையக் குறைவையே, உட்புறத்தில்
உள்ள பசியையே, இன்னும் நிரப்பப்படாமலிருக்கிற
ஏதோ காரியத்தையே காண்பிக்கிறீர்கள்.

முயற்சி செய்வதை விட்டுவிடுங்கள்;
அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

அப்பொழுது அவர் உங்களை அந்த
ஒளியண்டை நடத்திச் செல்வார்.

96. இந்த ஜனங்கள் இந்தக் குழந்தையைத்
தொழுதுகொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச்
சொப்பனத்தினால் அவர்கள் போக

வேண்டியதாயிருந்தது. அவர்கள் ஐஸ்வரியமுள்ள மனுஷராயிருந்தனர். எனவே அவர்கள் சேகரித்தத் தங்களுடைய ஐஸ்வரியங்களான தூபவர்க்கம், பொன், வெள்ளைப்போளம் போன்றவைகளை பொக்கிஷங்களாக எடுத்துக்கொண்டனர். பின்னர் மூவரும் ஒரு சாட்சியாகப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். அவர்கள் தங்களுடைய ஓட்டகங்களின்மேல் சேணங்கட்டி, அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு, அந்த நட்சத்திரத்தைப் பின்தொடர்ந்து சென்றனர். எனவே அவர்கள் அந்த மலையின் மீது ஏறி கடந்து கீழே வந்து டைகீரிஸ் ஆற்றையும் துறையண்டைக் கடந்து சிநேயார் பள்ளத்தாக்கிற்குள் சென்றிருந்திருக்க வேண்டும். நட்சத்திரமோ அவர்களை எருசலேமுக்கு வழி நடத்திக்கொண்டிருந்தது.

97. எருசலேமோ எப்பொழுதுமே உலகத்தின் மார்க்கரீதியான அரியணையாகவே இருந்து வருகிறது, ஏனென்றால் மகத்தான இராஜா அங்கே ஜீவித்திருந்தார். அது அந்த அதே நகரத்தில், அங்குதான் ஆபிரகாம் இராஜாக்களை முறியடித்து வருகையில் ஒரு இராஜாவை சந்தித்த இடமாய் இருந்தது, அவருடையப் பெயர் மெல்கிசேதேக்கு என்பதாய் இருந்தது. அவருக்குத் தகப்பனும் கிடையாது, தாயும் கிடையாது; நாட்களின்

துவக்கமும், ஜீவனின் முடிவுமில்லாதவராய் இருக்கிறார். கோத்திரப்பிதா ஆபிரகாம் முதலாய் இவருக்குப் பத்தில் ஒன்றை, தசமபாகத்தைச் செலுத்தினான். “தகப்பனும் இல்லை, தாயும் இல்லை; அவருக்கு காலத்தின் துவக்கமும் இல்லை, அவருக்கு முடிவின் நேரமும் இல்லை.” அந்த மகத்தான இராஜா சாலேமிற்கு வந்தார், அது எருசலேமாயிருந்தது.

98. அந்த நட்சத்திரமோ இந்த வான சாஸ்திரிகளை இந்த உலகத்தின் மார்கரீதியான அரியணைக்கு வழிநடத்திச் சென்றது, ஆனாலும் வருத்தமாயிருந்த காரியமென்னவென்றால், அவர்கள் அங்கு சென்றடைந்தபோது, அதைக் குறித்து அங்கிருந்த அவர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாதிருந்தது. எனவே இந்த வான சாஸ்திரிகள் வீதிகளில் மேலும் கீழுமாக விரைந்து சென்றனர். நட்சத்திரமோ, அவர்கள் பெத்லகேமை சென்றடைந்தவுடன்..... அவர்கள் எருசலேமை சென்றடைந்தவுடனே, நட்சத்திரம் மறைந்துவிட்டது, எனவே அது அதற்கு மேல் அவர்களை வழிநடத்தவில்லை. தேவன் என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்? எப்படி அதை ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும்.... என்பதைக் காண்பிக்க....

99. தேவனுடைய மகத்தான வெளிச்சம் பிரகாசிக்கத் துவங்கியிருக்கும்போது, இன்றைக்கும் இன்னமும் நம்முடைய வேத சாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றையுங்கொண்டுள்ள நம்முடையப் பெரிய சபைகளில் அதைக் குறித்து ஒன்றுமே அறியாதிருக்கின்றனர். வாடிகன் நகரத்திற்கு இந்தக் காரியங்களைக் குறித்து என்னத் தெரியும்? சபை ஸ்தாபனங்களுக்கு என்னத் தெரியும்? ஒன்றுமே தெரியாதே! நாமோ மற்றொரு கிறிஸ்துமஸில் இருக்கிறோம்.

100. அவர்கள் ஏதோ ஒரு காரியத்தைக் கண்டிருந்தனர் என்றே இந்த மனிதர்கள் அறிந்திருந்தனர். அங்கே ஏதோ ஒரு காரியம் சம்பவித்திருந்தது என்றே அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஏனென்றால் அவர்கள் வானொளிக் கோளங்களை ஆராய்ந்து பார்த்திருந்தனர். இதோ ஒரு புதியதாய் தோன்றின ஒன்று இருந்ததே. அவர்கள் அதன் மூலமாகவே விசித்திரமாக வழிநடத்தப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் இப்பொழுது நகரத்திலோ அவர்கள் ஒவ்வொரு சிறு வீதிகளிலும் மேலும் கீழுமாகச் சென்று, “யூதருக்கு ராஜாவாகப் பிறந்திருக்கிறவர் எங்கே? நாங்கள் அவருடைய நட்சத்திரத்தைக் கிழக்கிலே கண்டோம்” என்று கூச்சலிட்டனர்.

101. இப்பொழுது அவர்கள் கிழக்கில் இருந்தனர். அவர்கள் அவருடைய நட்சத்திரத்தை மேற்கில் கண்டனர். ஆனால், “நாங்கள் கிழக்கில் இருந்தபோது” என்றனர். நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள், பாருங்கள், எனவே அவர்களுக்கு அந்தப் பயணத்தை மேற்கொள்ள இரண்டு ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன.

102. உங்களுடைய சில உபதேசங்களின் அடிப்படை ஆதாரங்களை நான் அறிவேன், ஆனால் இதுவோ சத்தியமாயிருக்கிறது. அவர்கள் அந்தப் பயணத்தை மேற்கொள்ள இரண்டு ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன. இன்றைக்கு கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைத்துக்கொள்ளும் இவர்கள் தங்களுடைய முன்னனையில் சிறு குழந்தையை வைத்திருக்க, அதனண்டை வான சாஸ்திரிகள் வருவதைப் போன்று கூறப்படுகின்ற விதமாக அவர்கள் ஒருபோதும் வரவில்லை. அது கிறிஸ்தவனின் அர்த்தமற்ற காரியமாயுள்ளது. அவர்கள் ஒருபோதும் ஒரு முன்னனையில் இருந்த எந்தக் குழந்தையிடமும் ஒருபோதும் வரவில்லை. அவர்கள் அவ்வாறு வந்தனர் என்று கூறுகிற எந்த வேதவாக்கியமும் கிடையாது. அவர்கள் இரண்டு வயது கொண்ட ஒரு பிள்ளையினிடத்திற்கே வந்தார்கள். அப்பொழுது

அவர் எந்த முன்னணையிலுமே இருக்கவில்லை. அவரோ ஒரு வீட்டில் இருந்தார். அதனுடைய ஏனைய வேதவாக்கியங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். ஆனால் கிறிஸ்தவ பாரம்பரியங்கள் ஒ, அவர்கள் தங்கள் போதனைகளினால் முழு உலகத்தையும் குழப்பமடையச் செய்துவிட்டனர்.

103. அப்பொழுது அவர் ஒரு சிறு குழந்தையாயிருந்திருந்தால், ஏரோது ஏன் இரண்டு வயது கொண்ட பிள்ளைகளைக் கொன்றான்? வேதவாக்கியமோ அவர்கள் ஒரு “பிள்ளையினிடத்திற்கே”, ஒரு குழந்தையினிடத்திற்கு அல்ல, இரண்டு வயதுடைய ஒரு “பிள்ளையண்டைக்கே” வந்தனர் என்று கூறியுள்ளது. ஏரோது அவரைக் கொல்ல முயற்சிக்கவே, இரண்டு வயதுகொண்ட பிள்ளைகளைக் கொல்லப் புறப்பட்டான்; குழந்தையாயிருந்தவர்களை, இரண்டு வயது நிரம்பாதக் குழந்தைகளை அவன் கொன்றிருந்திருக்க மாட்டான்.

104. அவரை ஒரு முன்னணையில் ஒருபோதும் கண்டடையவில்லை; அவர்கள் அவரை ஒரு வீட்டில் கண்டனர். “அவர்கள் அந்த வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து, பிள்ளையையும் அதின்

தாயாகிய மரியாளையும் கண்டனர்”. ஆனால் எப்படி அவர்கள் அதை திரித்துவிட்டார்கள் என்பதை நீங்களே பாருங்கள்.

105. அதில் வியப்பொன்றுமில்லையே! சில இரவுகளுக்கு முன்னர், இயேசு அந்தப் பரிசேயர்களிடத்தில், “நீங்கள் உங்களுடைய பாரம்பரியங்களைக் கைக்கொண்டு, தேவனுடைய கட்டளைகளை வியர்த்தமாக்கிவிட்டீர்கள்” என்று கூறினதை நான் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

106. அப்பொழுது அவர்கள், “தேவன் எங்கே?” என்று கூக்குரலிட்டனர். நீங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை விசுவாசிக்காமலிருக்கும்போது, எப்படி உங்களால் அவரை விசுவாசிக்க முடியும்? எனவே, “அந்த வேதாகமத்தின் தேவன் எங்கே?” என்று கூறுங்கள். அவர் இருக்கிற வழியிலேயே அவரண்டை திரும்பிச் செல்லுங்கள், அப்பொழுது “அந்த ஒரே வழியில் மாத்திரமே நீங்கள் எப்போதும் அவரை அறிந்துகொள்வீர்கள். இதோ அந்த வழி உள்ளது.

107. அவர்கள் வீதிகளில் மேலும் கீழுமாகச் சென்று, “அவர் எங்கே? யூதருக்கு ராஜாவாகப் பிறந்திருக்கிறவர் எங்கே? கிழக்கிலே அவருடைய

நட்சத்திரத்தைக் கண்டு, அவரைப் பணிந்துகொள்ள வந்தோம்” என்று கூக்குரலிட்டனர்.

108. ஓ, ஆசாரியர்களில் சிலர், “ஐயன்மீர், நீங்கள் எங்கோ உள்ள ஒருகூட்ட மதவெறியர்களுக்கு செவிகொடுத்திருக்க வேண்டும். நீங்கள் யாரோ ஒருவருடைய குறுகிய மனப்பான்மைக்கொண்ட வேத சாஸ்திர போதனைக்கு செவிகொடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்” என்று கூறுவதை என்னால் காண முடிகிறது.

109. அப்பொழுது அந்த மனிதர்களோ, “இல்லையே ஐயா! நாங்கள் அதை செயல்முறையில் கண்டோம். அது உண்மை என்பதை நாங்கள் அறிவோம். அதுவே எங்களை இம்மட்டும் வழிநடத்தினது. ஆனால் எங்களால் அதை இதற்குமேல் கண்டறிய முடியவில்லை, இது இராஜாவினுடைய நகரமாயுள்ளதே” என்று கூற முடிந்திருக்கும்.

110. அது விசித்திரமாயிருக்கவில்லையா? உலகத்தில் உள்ள மிகப்பெரிய சபையில், அதிகமான ஜனங்கள் இருக்க, அதேசமயத்தில் அவர்களோ அதைக் குறித்து ஒன்றையுமே அறிந்திருக்கவில்லை. இந்த கிறிஸ்துமஸிலும்

பூமியின்மேல் உள்ள ஜனங்களின் நிலைமை
அதேவிதமாயிருக்கிறதல்லவா? அதே
நிலைமையாயிருக்கிறதே! எவரிடத்திலுமே பதில்
இல்லாதிருந்தது. அவர்களால் பதிலைக் கண்டறிய
முடியவில்லை.

11. முடிவிலே அது மிக மோசமானதே!
இவர்கள் ஐஸ்வரியமுள்ள மனிதர்களாயிருந்தனர்.
அவர்களுடைய ஒட்டகங்களுக்குப்
போர்த்தப்பட்டிருந்த நேர்த்தியான ஆடையின்
விதத்தை உங்களால் கூற முடியும். அவர்கள் எந்த
ஒரு வீதியையுமே விட்டு வைக்கவில்லை;
அவர்கள் ஒவ்வொரு சந்திலும் நுழைந்து, “அவர்
எங்கே? அவர் எங்கே?” என்று
கூச்சலிட்டுக்கொண்டே சென்றனர்.

112. இன்றைக்கு அணு குண்டுகளோ அப்பால் உள்ள கொக்கிகளில் தொங்கிக்கொண்டிருக்க, உலகமானது இன்றைக்கு முழு அழிவின் விளிம்பில் இருக்கும்போது, இந்தத் தலைமுறை மக்களோ ஒரு வினாடியில் அழிக்கப்படவிருக்கின்றனர்; ஓர் அழிவின் தகர்வுறுதலினால் எந்த சிறிய தேசமும் பூமியை புதையுண்டு மறையச் செய்ய முடியும்.

113. அன்றொரு நாள் நடைபெற்ற விஞ்ஞானிகளின் கூட்டத்தில், ஓர் இருள் சூழ்ந்திருந்ததாக அவர்கள் கூறினர். ஏன், இப்பொழுது அவர்கள் வைத்துள்ள அணுகுண்டோ ஒரு கைத்துப்பாக்கியின் மேற்பகுதியளவாய் மட்டுமே உள்ளது. மற்ற தேசங்களும் அதை வைத்துள்ளன. பென்டகன் தாங்கள் வைத்துள்ளதை எப்போதாவது எறியுமானால், அங்கே எந்தக் கிறிஸ்துமஸ் ஆவியும் விடப்பட்டிருக்காது, ஜனங்களோ திகிலடைந்து வீதிகளில் ஓடி சத்தமிட்டு கதறிக் கொண்டிருப்பார்கள். உங்களால் எங்கும் மறைந்து கொள்ளவே முடியாது. மறைந்து கொள்வதற்கான வழியேக் கிடையாது.

114. முடிவோ இப்பொழுதே உள்ளது. நாம் முடிவிலே இருக்கிறோம், அடையாளங்களும்,

அதிசயங்களும் தோன்றுகின்றன, மேசியாவோ
தம்மைத்தாமே ஆவியில் வெளிப்படுத்திக்
கொண்டிருக்கிறார்.

115. அந்த ஆவியினால் அவர்
காலத்தினூடாகத் தம்மை அதிக அதிகமாக
வெளிப்படுத்திக்கொண்டே வந்து முடிவிலே
அந்தப் பரிபூரண மனிதருக்குள்ளாகப் பிறந்தார்.

116. இப்பொழுது மெத்தோடிஸ்டு
காலங்களினூடாக, பாப்டிஸ்டு, பிரஸ்பிடேரியன்,
பெந்தேகோஸ்தேயினூடாக முடிவிற்கு வந்து,
இப்பொழுது பரிபூரணமான ஒருவர் ஒரு சரீரத்தில்
திரும்பி வருகிறதற்கு முன்னர் இதோ அது
வெளிப்படுத்தப்படுகிறது; அவருடைய சபையை
ஒன்றுசேர்க்க வெளியிலிருந்து இழுத்து,
அவர்களை ஒவ்வொரு ஸ்தாபனத்திலிருந்தும்
வெளியேக் கொண்டு வருகிறார். அவர்களை
அவரண்டைக் கொண்டு வருகிறார், ஏனென்றால்,
அவர் சீக்கிரத்தில் பிரசன்னமாவார். சபைகளோ
அதற்கான பதிலைப் பெற்றிருக்கவில்லை.

117. ஆகையால் காற்பங்கு தேசாதிபதியாகிய
ஏரோதினால் சனகெரீம் சங்கத்திற்குள்
அழைக்கப்பட, சங்கங்கள் ஒன்று கூடின.
அப்பொழுது அவர்களிடத்தில்

“வேதவாக்கியங்களைப் படித்துப் பாருங்கள். இந்த மேசியா எங்கே பிறக்க வேண்டியவராயிருக்கிறார்?” என்று ராஜா கேட்டான்.

118. விநோதமான காரியம் என்னவென்றால், அவர்கள் அவரை வேதவாக்கியத்தில் எங்கே கண்டனர் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? மீகா தீர்க்கதரிசனத்தில் கண்டறிந்தனர். “யூதேயா தேசத்திலுள்ள பெத்லகேமே, யூதேயாவின் பிரபுக்களில் நீ சிறியதல்ல; நீ உருளும் பரிசுத்தராயிருக்கவில்லையா? நீ அவைகள் எல்லாவற்றிலும் சிறியதல்லவா? ஆனால் என் ஜனமாகிய இஸ்ரவேலை ஆளும் பிரபு உன்னிடத்திலிருந்து புறப்படுவார்”. அங்கேதான் அவர்கள் அதனைக் கண்டறிந்தனர்.

119. ஆகையால் அந்த வான சாஸ்திரிகள், அவர்கள் அதைக் கேட்டபோது, அவர்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டு வாசலைவிட்டு வெளியேறினர்.

அவர்கள் அந்தப் பழைய, குளிர்ந்துபோன, பின்வாங்கிப்போன, சம்பிரதாயமான ஸ்தலத்தை விட்டு வெளியேறினவுடனே, மீண்டும் அந்த

நட்சத்திரம் அங்கே தொங்கினது. அப்பொழுது அந்த நட்சத்திரம் அங்கே இருந்தது.

எனவே வேதமோ, “அவர்கள் அந்த நட்சத்திரத்தைக் கண்டபோது, மிகுந்த ஆனந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள்” என்று கூறியுள்ளது. ஓ, அவர்கள் அதைக் கண்டபோது, அவர்கள் சற்று சத்தமிட்டனர் என்றே நான் கூறலாம்.

அதாவது அவர்கள் கண்டிருந்த ஆசீர்வாதமான அந்த இயற்கைக்கு மேம்பட்ட அந்த நட்சத்திரம், இவர்கள் அவர்களுடைய பண்டைய, குளிர்ந்துபோன, சம்பிரதாய முறைகளிலிருந்து வெளிவந்தவுடனே, அது மீண்டும் பிரசன்னமானது. அது அங்கே இருந்தது.

120. எனவே அது அவர்களை பெத்லகேமிற்கு வழிநடத்திச் சென்றது, அவர்கள் அங்கே அந்த ஒருவரை, இம்மானுவேலாய் இருந்த அவரை, ஒரு தச்சனுடைய பட்டறையில் எழையாய் வளர்க்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த ஒருவரைக் கண்டனர்.

சாஸ்திரிகள் வைத்திருந்த எல்லாவற்றையும் இறக்கி, அவைகளை அவருடைய பாதத்தண்டையில் வைத்தனர்.

அப்பொழுது அவர்கள் அவரைத் தொழுது
கொண்டனர், ஏனென்றால் அவர் ஒளியாக
வந்திருந்தையும், உலகத்தின் இரட்சகராகப்

பிறந்திருந்ததையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.
எனவே அவர்கள் வைத்திருந்த எல்லாவற்றையும்
அளித்துவிட்டனர், அவர்கள் அளித்தனர்,
ஏனென்றால் தேவன் அவரை அளித்திருந்தாரே!

121. நண்பனே, “தேவன், தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எனோ”, மெத்தோடிஸ்டாகவோ, பாப்டிஸ்டாகவோ, பிரஸ்பிடேரியனாகவோ, மத நம்பிக்கையற்றவனாகவோ, நீங்கள் என்னவாயிருந்தாலும், “அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி,” அது உங்களுக்காகவும் எனக்காகவுமே, “இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்.” நீங்கள் எதைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஜீவனைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்!

